Türkiye Gazetesi
ÇOCUK Dergisi
ÇİZGİ ROMAN İLÂVESİ
para ile satılmaz

DELİ BALTA

TEK BAŞINA BİR ORDU

Yazan çizen / GÜRBÜZ AZAK

Sayı: 5

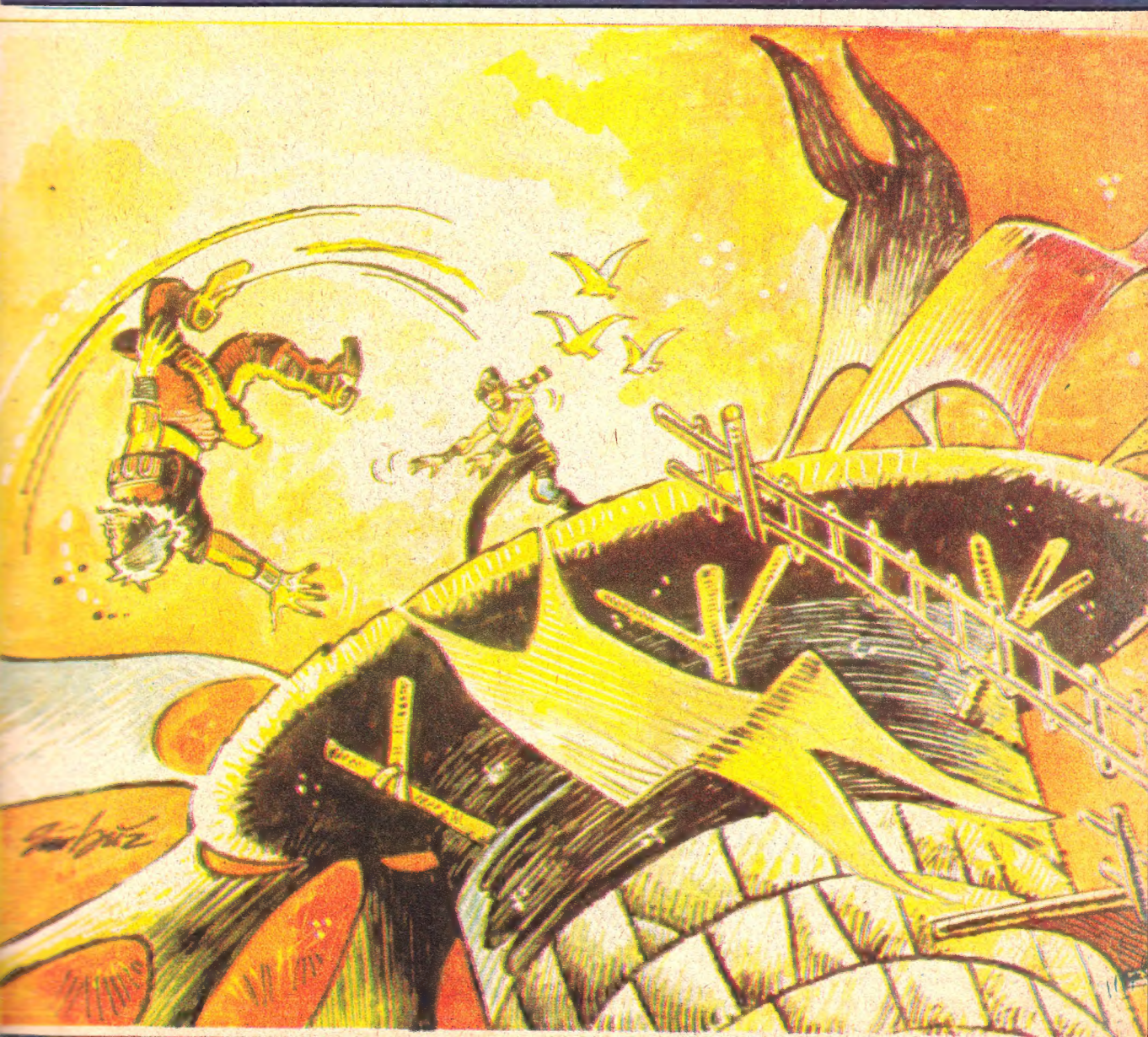

VOYVODA

ÜÇ KITAYA MEDENİYET GÖTÜREN OSMANLI'NIN, AVRUPA'DA DA BEYLİKLERİ VARDI... BU BEYLİKLERDE ZAMAN ZAMAN MÜSLÜMANLARA KARŞI ÇOK SERT TAVIRLAR ALINDIĞI GÖRÜLÜRDÜ...

SLOVENYA'NIN YENİ VOYVODASI KOYU BİR TÜRK DÜŞMANI İDİ. BU DURUMDAN KENDİ HALKI DA MEMNUN DEĞİLDİ...

YAPTIRDIĞI ÇOK YÜKSEK BİR KULEDEN HER GÜN SEKİZ ON MÜSLÜMANI ÇENGELLERE ATMAYI ADET EDİNMİŞTİ...

ZULMÜNE "DUR!" DİYEBİLECEK KİMSE YOKTU. HER SABAH İPEK YATAĞINDAN DOĞRULUP, MÜTHİŞ KARARLAR ALIYORDU...

YARIN YİRMİ MÜSLÜMANI ÇENGELE ATTIRACAĞIM...

HAYIR HAYIR...TAM KIRK KİŞİ OLMALI. YARIN DOĞUM GÜNÜM. ZENGİN BİR KUTLAMA İÇİN İYİ FIRSAT...

1

YÖNETİM SALONUNA GİRDİĞİNDE GÖZLERİ ATEŞ SAÇIYORDU... DANIŞMANI AZGIN BORİS'E SESLENDİ:
SON ON GÜNDE NE KADAR MÜSLÜMAN ÖLDÜRDÜK BORİS? HESABI DOĞRU TUTUYOR MUSUN?
SEKSEN YEDİYİ BULDU EFENDİM. BİRAZ DURSAK, OSMANLI KIZMASA...
NE DEMEK O? VOYVODA BENİM!
BİR ORDU İLE GELSE BAŞEDEMEZ BENİMLE!
ÇEKİNDİĞİ BELLİ! ON GÜNDÜR ÇIT ÇIKARAMADI... YARIN BENİM DOĞUM GÜNÜM! ÇENGELE KIRK KİŞİ ATILACAK. ANLAŞILDI MI?
AZGIN BORİS BİLE TEPEDEN TIRNAĞA TİTREDİ...
BAŞÜSTÜNE EFENDİM. BU GECE TOPARLARIZ, MERAK ETMEYİN!
O GECE TIPKI YARASALAR GİBİ SALDIRDILAR. KAPILARI KIRIP, SUÇSUZ VE GÜNAHSIZ MÜSLÜMANLARI EVLERİNDEN KOPARDILAR. ÖFKELERİ GECE YARISI DİNDİ...
2

ERTESİ GÜN KOLLARI VE BOYUNLARI BAĞLI KIRK KİŞİ, ÇENGEL KULESİNE DOĞRU GÖTÜRÜLÜYORDU...
ÇABUK OLUN! SALLANMAYIN! YOKSA VOYVODA ÇOK KÖTÜ KIZAR!
ŞUNA BAK! HÂLÂ DUA EDİYOR!
ALLAH ZALİMLERİ CEZASIZ KOMAZ! ZALİME YARDIM EDENLERİ DE!
DİLEĞİM, BU CEZAYI SAĞ İKEN GÖRMEKTİR!
TAM O SIRA BİR SÜRÜ GÜVERCİN HAVALANDI... GÖKYÜZÜNDE KOSKOCA BİR HİLÂL ÇİZİP, KIRK MÜSLÜMANIN ÜZERİNDEN DEĞER GİBİ GEÇTİLER...
HEY! BU KUŞLAR DA NEREDEN ÇIKTI? BUNCA KUŞU BİR ARADA HİÇ GÖRMEMİŞTİM!
İYİ YA İŞTE! ŞENLİĞE ŞENLİK KATACAKLAR!.. VOYVODAMIZIN DOĞUM GÜNÜNÜ DUYMUŞLAR GALİBA!
BEN BİR TUHAFLIK SEZİYORUM. SANKİ BEKLENMEYEN BİR ŞEYLER OLACAK GİBİ...
3

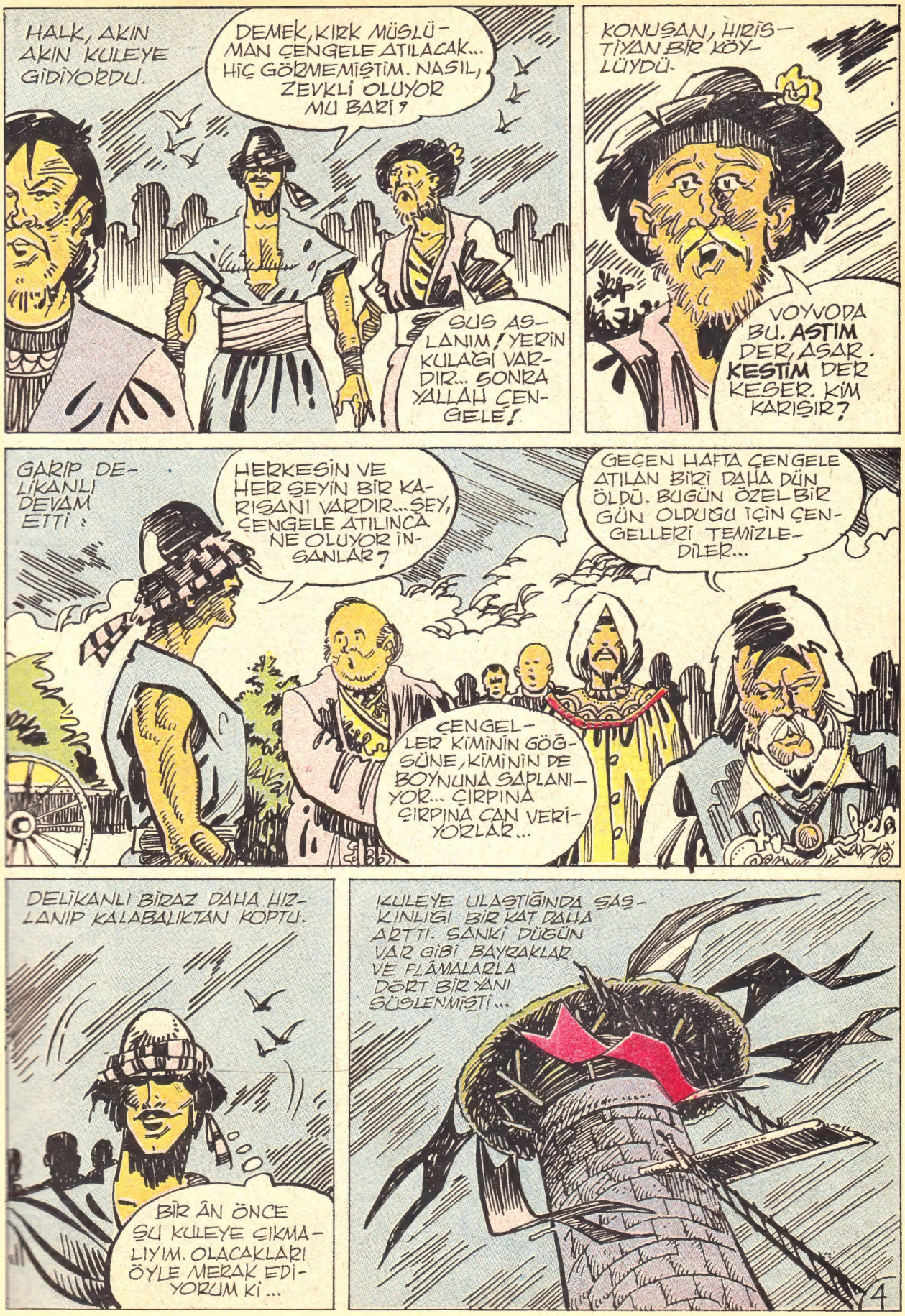
HALK, AKIN AKIN KULEYE GİDİYORDU.
DEMEK, KIRK MÜSLÜMAN ÇENGELE ATILACAK... HİÇ GÖRMEMİŞTİM. NASIL, ZEVKLİ OLUYOR MU BARİ?
SUS AŞLANIM! YERİN KULAĞI VARDIR... SONRA YALLAH ÇENGELE!
KONUŞAN, HİRİSTİYAN BİR KÖYLÜYDÜ.
VOYVODA BU. ASTIM DER, ASAR. KESTİM DER KESER. KİM KARIŞIR?
GARİP DELİKANLI DEVAM ETTİ:
HERKESİN VE HER ŞEYİN BİR KARIŞANI VARDIR... ŞEY, ÇENGELE ATILINCA NE OLUYOR İNSANLAR?
GEÇEN HAFTA ÇENGELE ATILAN BİRİ DAHA DÜN ÖLDÜ. BUGÜN ÖZEL BİR GÜN OLDUĞU İÇİN ÇENGELLERİ TEMİZLEDİLER...
ÇENGELLER KİMİNİN GÖĞSÜNE, KİMİNİN DE BOYNUNA SAPLANIYOR... ÇIRPINA ÇIRPINA CAN VERİYORLAR...
DELİKANLI BİRAZ DAHA HIZLANIP KALABALIKTAN KOPTU.
BİR ÂN ÖNCE ŞU KULEYE ÇIKMALIYIM. OLACAKLARI ÖYLE MERAK EDİYORUM Kİ...
KULEYE ULAŞTIĞINDA ŞAŞKINLIĞI BİR KAT DAHA ARTTI. SANKİ DÜĞÜN VAR GİBİ BAYRAKLAR VE FLÂMALARLA DÖRT BİR YANI SÜSLENMİŞTİ...

AZ SONRA HERKES YERİNİ ALDIĞINDA, ÇENGELLER ÇAKILI DUVARDAN BİR NÖBETÇİ BAĞIRDI :

HEY, CELLAT BAŞI! VAKİT GELDİ! MÜSLÜMANLARI GÖNDERELİM Mİ?

ACELE ETME! BAK VOYVODA YENİ GELİYOR. YOKSA ÇENGELE SENİ ATARIZ!

HOŞGELDİN ARKADAŞ! SEN YENİ CELLATSIN GALİBA! HEYECANLANMA SAKIN. OLDU MU?

BİRAZ SONRA ÇILGIN VOYVODA DA YERİNİ ALDI.

NE GÜZEL MANZARA... İYİ Kİ BU KULEYİ YAPTIRDIM... ŞANIM SINIRLARI AŞACAK...

BU KULE AZ GELİYOR. HEMEN BUGÜN YENİLERİ İÇİN EMİR VERMELİYİM

HEY CELLAT! ÇENGELE TEKER TEKER ATACAKSIN, UNUTMA!

KULEDEKİ DELİKANLI VOYVODAYI DUYMUŞTU. VAR GÜCÜYLE CEVAP VERDİ :
ASİL VOYVODAM! BUGÜN İLK MÜSLÜMANI ÇENGELLERE SİZ ATAR MISINIZ? YILDÖNÜMÜNÜZ ŞEREFİNE, LÜTFEN!
BU FİKRİ HALK DA BENİMSEMİŞTİ. HEP BİRDEN BAĞIRMAYA BAŞLADILAR :
EVET EVET! VOYVODA ATSIN!
İLK MÜSLÜMANI CESUR VOYVODAMIZ ATSIN!
VOYVODA HALKINA GURURLA BAKTI.
SAĞOLUN KIYMETLİ HALKIM, VAR OLUN! BANA VERDİĞİNİZ DEĞERE TEŞEKKÜR EDERİM! HER ŞEYİ SİZİN İÇİN YAPIYORUM! İŞTE, KULEYE DE SİZİN İÇİN ÇIKIYORUM!
MERDİVENLERİ HIZLA TIRMANAN VOYVODA BİR ARA DURUP AŞAĞI BAKTI.
KIRKI DA GELDİ Mİ? GÜZEL... İŞARET VERİNCE ÇIKARMAYA BAŞLAYIN, TAMAM MI?
6

PİYES

ZOR GELEN DERS

Reyhan Erkaçan

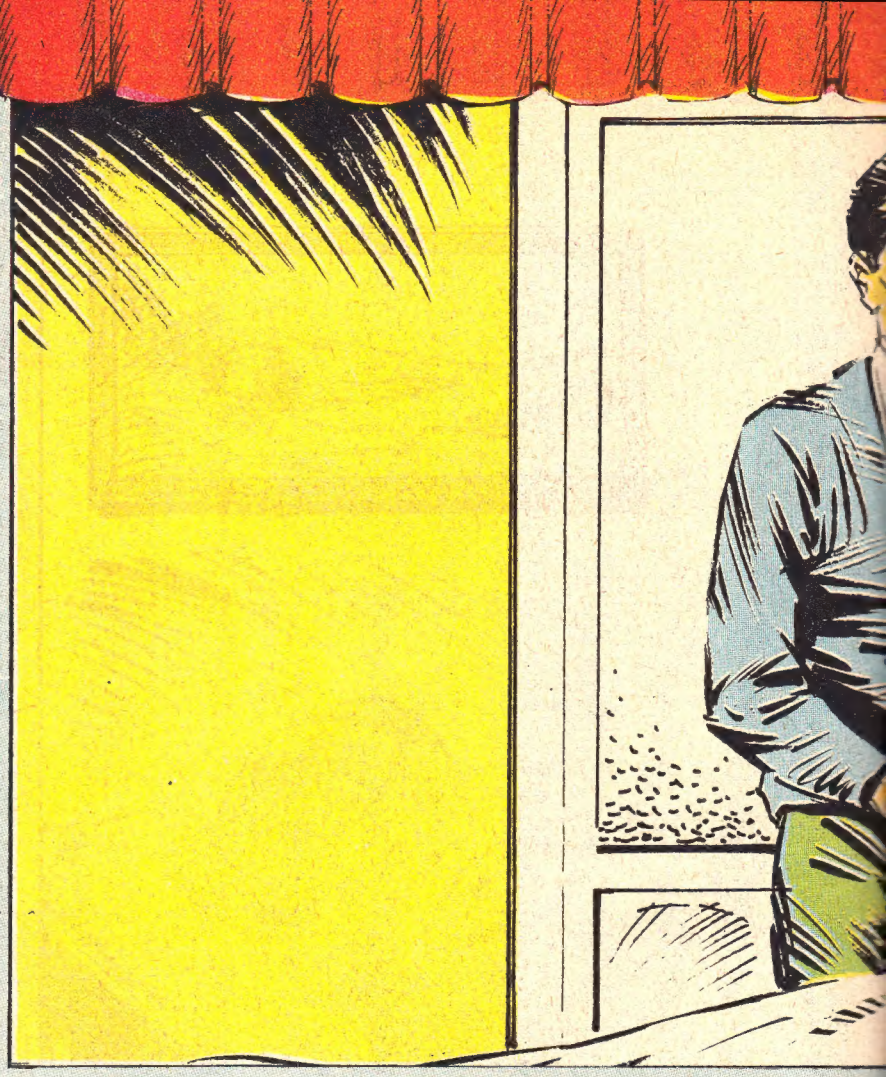

(Sabah sınıfta 11 - 12 yaşlarındaki Altan'la Mehmet konuşmaktadır)

Mehmet—İyigünler Altan.

Altan—İyigünler

Mehmet—Matematiğe çalıştın mı? Biliyorsun bugün yazılı var.

Altan—Unuttum gitti Mehmet. Hiç çalışamadım. Hem mahallenin maçı vardı, sen niye gelmedin?

Mehmet—Maçın sırası mı? Hergün maç mı olur? Oturup hacimleri su gibi yaptım.

Altan—Çok iyi-çok iyi. Öğretmen arkasını dönünce bana da gösterirsin. Ben de senin yazılı kâğıdına bakarak yazarım olup biter.

Mehmet—Yoo, kusura bakma. Bu sefer olmaz. Geçen yazılı da kâğıdı sana gösterirken öğretmenden azar işittim biliyorsun.

Altan—Yapma Mehmet. Sen bilirsin. Son yazılı da zaten sıfır aldım. Bu yazılıdan da zayıf alırsam bir daha kurtaramam.

Mehmet—Olmaz. Sen hayatın boyunca bana güvenerek mi yaşayacaksın? Kendin niye çalışmıyorsun?

Altan—Maç vardı dedim ya. Maçı bırakıp nasıl ders çalışayım?

Mehmet—O zaman alacağın zayıfı da normal karşıla. Bile-bile zayıf almaya razı olmuşsun çünkü. Tatilde de ben maç yaparken sen oturup ders çalışırsın.

Altan—Kim demiş? Ben ders çalışmadan da sınıf geçerim aslanım. Gidip öğretmene bakayım geldi mi?

Mehmet—Ne yapacaksın?

Altan—Şansım yaver gider de bakarsın öğretmen gelmez bugün.

Mehmet—Sen derse çalışma da, şansından medet um.

Altan—Öğretmeni gördün mü?

Mehmet—Evet. Beraber geldik.

Altan—Matematikten yazılı yapacağını söyledi mi?

Mehmet—Geçen ders söyledi ya...(Altan düşünceli-düşünceli yazı tahtasına doğru yürür. Kimseye göstermemeye ve sessizce etrafına bakınarak arkadaşlarını kontrol etmeye çalışarak bir-iki parça tebeşir alıp ağzına atar ve gelip yerine oturur.)

Tablo—2

(Sınıfta öğretmen vardır. Altan'ın oturduğu yerden gürültüler gelir.)

Öğretmen—Ne bu gürültü? Neler oluyor arka tarafta?

Mehmet—Altan hastalandı öğretmenim.

Öğretmen—(Altan'a yaklaşır) Neyin var Altan?

Altan—Ağzım kuruyor, gözlerim kararıyor. Çok hastayım öğretmenim.

Öğretmen—(Eliyle Altan'ın alnına bakar) Ooo, ateşler içinde yanıyorsun. Ne oldu sana böyle?

Altan—Dün maç yaptık.

Öğretmen—Sonra da terli-terli su içtin değil mi? Ah bu çocuklar...Biz tembih ediyoruz, anneleriniz tembih ediyor, terli-terli su içmeyin diye, hiç dinlemiyorsunuz. Haydi kalk, topla çantanı da seni evine göndereyim.

Altan—Sağol Öğretmenim.

Öğretmen—Kendin gidebilir misin, yoksa müstahdem çağırayım mı?

Altan—Giderim Öğretmenim.

Öğretmen—Haydi Mehmet. Arkadaşının çantasını topla.

Mehmet—Peki Öğretmenim.

Öğretmen—Paltosunu da getirin...(Kararma)

Tablo—3

(Altan'ın evi. Altan yatakta yatmakta, annesi ve doktor yanındadır. Doktor muayene eder. Ateşini ölçer.)

Doktor—Ateşi kırk.

Anne—Sabah hiç bir şeyi yoktu. Okulda hastalanmış.

Doktor—Kahvaltıda ne yedi?

Anne—Peynir, ekmek, çay...

Doktor—Yolda veya Okulda herhangi bir yiyecek aldın mı?

Altan—Hayır.

Doktor—Dün gece halsizlik, keyfsizlik varmıydı?

Altan—Yoktu.

Anne—Durumu ciddi mi doktor bey.

Doktor—Zannetmiyorum.

Anne—Neden olmuş acaba?

Doktor—Dersleri nasıl Altan'ın?

Anne—Ders çalışmayı pek sevmiyor.

Doktor—Evet...Hastalığı geçecek üzülmeyin. Yalnız Altan'la konuşacağım bir konu var. Bizi biraz yalnız bırakır mısınız?

Anne—Başüstüne. (Anne odadan çıkar)

Doktor—Bak oğlum, seninle iki arkadaş gibi konuşalım. Konuşmalarımız sadece ikimizin arasında kalacak. Onun için açıkca konuşmaktan

— Hiç bir insan kötü değildir
makta ısrar etmektir. Sen bir
man olup tekrar yapmazsan s
— Pişman oldum. Bir daha y

gerçekleri söylemekten sakın korkma. Söyle bakayım ateşin neden bu kadar yüksek?

Altan—Bilmiyorum.

Doktor—Ama muayene ettim, göğsünü dinledim, ateşlenmene sebep olacak bütün yolları düşündüm, bir şey bulamadım. Gerçi ateşe sebep olan daha bir sürü sebep vardır ama, yol yakınken önce sen söyle de neticeye çabuk varalım.

Altan—Ben bir şey bilmiyorum.

Doktor—Bana yardımcı olmazsan tedavi güçle-

PİYES

ZOR GELEN DERS

Reyhan Erkaçan

(Sabah sınıfta 11 - 12 yaşlarındaki Altan'la Mehmet konuşmaktadır)

Mehmet—İyigünler Altan.

Altan—İyigünler

Mehmet—Matematiğe çalıştın mı? Biliyorsun bugün yazılı var.

Altan—Unuttum gitti Mehmet. Hiç çalışamadım. Hem mahallenin maçı vardı, sen niye gelmedin?

Mehmet—Maçın sırası mı? Hergün maç mı olur? Oturup hacimleri su gibi yaptım.

Altan—Çok iyi-çok iyi. Öğretmen arkasını dönünce bana da gösterirsin. Ben de senin yazılı kâğıdına bakarak yazarım olup biter.

Mehmet—Yoo, kusura bakma. Bu sefer olmaz. Geçen yazılı da kâğıdı sana gösterirken öğretmenden azar işittim biliyorsun.

Altan—Yapma Mehmet. Sen bilirsin. Son yazılı da zaten sıfır aldım. Bu yazılıdan da zayıf alırsam bir daha kurtaramam.

Mehmet—Olmaz. Sen hayatın boyunca bana güvenerek mi yaşayacaksın? Kendin niye çalışmıyorsun?

Altan—Maç vardı dedim ya. Maçı bırakıp nasıl ders çalışayım?

Mehmet—O zaman alacağın zayıfı da normal karşıla. Bile-bile zayıf almaya razı olmuşsun çünkü. Tatilde de ben maç yaparken sen oturup ders çalışırsın.

Altan—Kim demiş? Ben ders çalışmadan da sınıf geçerim aslanım. Gidip öğretmene bakayım geldi mi?

Mehmet—Ne yapacaksın?

Altan—Şansım yaver gider de bakarsın öğretmen gelmez bugün.

Mehmet—Sen derse çalışma da, şansından medet um.

Altan—Öğretmeni gördün mü?

Mehmet—Evet. Beraber geldik.

Altan—Matematikten yazılı yapacağını söyledi mi?

Mehmet—Geçen ders söyledi ya...(Altan düşünceli-düşünceli yazı tahtasına doğru yürür. Kimseye göstermemeye ve sessizce etrafına bakınarak arkadaşlarını kontrol etmeye çalışarak bir-iki parça tebeşir alıp ağzına atar ve gelip yerine oturur.)

Tablo—2

(Sınıfta öğretmen vardır. Altan'ın oturduğu yerden gürültüler gelir.)

Öğretmen—Ne bu gürültü? Neler oluyor arka tarafta?

Mehmet—Altan hastalandı öğretmenim.

Öğretmen—(Altan'a yaklaşır) Neyin var Altan?

Altan—Ağzım kuruyor, gözlerim kararıyor. Çok hastayım öğretmenim.

Öğretmen—(Eliyle Altan'ın alnına bakar) Ooo, ateşler içinde yanıyorsun. Ne oldu sana böyle?

Altan—Dün maç yaptık.

Öğretmen—Sonra da terli-terli su içtin değil mi? Ah bu çocuklar...Biz tembih ediyoruz, anneleriniz tembih ediyor, terli-terli su içmeyin diye, hiç dinlemiyorsunuz. Haydi kalk, topla çantanı da seni evine göndereyim.

Altan—Sağol Öğretmenim.

Öğretmen—Kendin gidebilir misin, yoksa müstahdem çağırayım mı?

Altan—Giderim Öğretmenim.

Öğretmen—Haydi Mehmet. Arkadaşının çantasını topla.

Mehmet—Peki Öğretmenim.

Öğretmen—Paltosunu da getirin...(Kararma)

Tablo—3

(Altan'ın evi. Altan yatakta yatmakta, annesi ve doktor yanındadır. Doktor muayene eder. Ateşini ölçer.)

Doktor—Ateşi kırk.

Anne—Sabah hiç bir şeyi yoktu. Okulda hastalanmış.

Doktor—Kahvaltıda ne yedi?

Anne—Peynir, ekmek, çay...

Doktor—Yolda veya Okulda herhangi bir yiyecek aldın mı?

Altan—Hayır.

Doktor—Dün gece halsizlik, keyfsizlik varmıydı?

Altan—Yoktu.

Anne—Durumu ciddi mi doktor bey.

Doktor—Zannetmiyorum.

Anne—Neden olmuş acaba?

Doktor—Dersleri nasıl Altan'ın?

Anne—Ders çalışmayı pek sevmiyor.

Doktor—Evet...Hastalığı geçecek üzülmeyin. Yalnız Altan'la konuşacağım bir konu var. Bizi biraz yalnız bırakır mısınız?

Anne—Başüstüne. (Anne odadan çıkar)

Doktor—Bak oğlum, seninle iki arkadaş gibi konuşalım. Konuşmalarımız sadece ikimizin arasında kalacak. Onun için açıkca konuşmaktan, gerçekleri söylemekten sakın korkma. Söyle bakayım ateşin neden bu kadar yüksek?

Altan—Bilmiyorum.

Doktor—Ama muayene ettim, göğsünü dinledim, ateşlenmene sebep olacak bütün yolları düşündüm, bir şey bulamadım. Gerçi ateşe sebep olan daha bir sürü sebep vardır ama, yol yakınken önce sen söyle de neticeye çabuk varalım.

Altan—Ben bir şey bilmiyorum.

Doktor—Bana yardımcı olmazsan tedavi güçleşir. Biz de çocuk olduk. Senin yaptıklarını defalarca ve senelerce yaptık. Bu yüzden bizi aldatman biraz güçtür. Söyle bakayım: Derslerin nasıl?

Altan—Pek iyi değil.

Doktor—Bugün yazılı veya sözlü imtihan var mıydı?

Altan—Vardı. Matematikten.

Doktor—Çalışabilmiş miydin?

Altan—Hayır.

Doktor—Neden çalışamadın?

Altan—Dün çok top oynadım. Derse vakit kalmadı.

— Hiç bir insan kötü değildir oğlum. Asıl kötülük, kötülük yapmakta ısrar etmektir. Sen bir kötülük yaptın. Tamam. Ama pişman olup tekrar yapmazsan sana kötü denemez.
— Pişman oldum. Bir daha yapmayacağım.

Doktor—Oğlum, her çocuk oyun oynamalıdır. Top oynamak da hakkınızdır. Fakat derslerinizi aksatmamak şartiyle... Dersi tamamen bırakıp da oyuna dalarsan, tabiiki derslerin aksar.

Altan—Haklısınız.

Doktor—Derse çalışamayınca da okuldan kaçmanın çaresini ararsın.

Altan—İlk yazılıdan da sıfır almıştım.

Doktor—Peki nasıl kaçtın?

Altan—Tebişir yedim.

Doktor—Kimden öğrendin?

Altan—Okuldan atılan bir arkadaşım söylemişti. Tebeşir yersen ateşin yükselir, herkes seni hasta zannedip eve gönderir demişti.

Doktor—Sen de öyle yaptın.

Altan—Evet.

Doktor—Tabii sana vereceği zararları düşünemedin.

Altan—Zararı da var mı?

Doktor—Olmaz olur mu?

Altan—Ama arkadaşım zararı yoktur demişti.

Doktor—Senin arkadaşın doktor mu?

Altan—Hayır.

Doktor—O halde ne bilir zararlı olup olmadığını?

Altan—Gerçi bilemez ama...

Doktor—Bir insanın herhangi bir sebeple ateşinin yükselmesi, vücutta mikroplarla mücadele olduğunu gösterir. Eğer vücut mikropları yenerse hasta iyileşir, mikroplar vücudu yenerse hasta yataktan kalkamaz. Sen bu tebeşirleri yemekle ne kadar mikrop kapmışsın ki vücut o mikropları yenmek için uğraşıyor. Ateşin de bu yüzden kırka çıkmış.

Altan—Bilmiyordum bunları.

Doktor—Tebeşir vücuda faydalı birşey olsaydı, Allah bize yememizi emrederdi. Sen de ekmek yerine tebeşir yerdin. Yenmek için yartılmadığına göre, demekki zararlı bir madde. Bak işte vücudun o zararlı maddeleri yenip dışarı atmak için neler çekiyor. Kendi kendine eziyet etmişsin yavrum.

Altan—Bir daha yemem.

Doktor—Ayrıca yalan söyleyip öğretmeninle aleni aldatmaya kalkışman büyük hatadır. Ayıptır. Onlar seni sevmese, iyiliğini istemese hastasın diye sana yardımcı olmaya çalışmazlardı.

Altan—Ama zayıf alacaktım.

Doktor—Senin kadarken ben de bir-iki defa okuldan kaçtım. Biyoloji dersini hiç sevmezdim. Bir gün babam yakaladı. Kulağımı tuttu "Bana bak. Ya oku, ya okulu bırak bir meslek sahibi ol. Hem kendini hem beni aldatmaya çalışma. Bugün dersten kaçarsan, yarın hayatın zorluklarına nasıl dayanacaksın? Seni okutabilmek için sıkıntılara katlanıyoruz. Madem okumayacaksın bir mesleğe çırak olarak gir de, sen de kurtul, biz de kurtulalım." deyince bende şafak attı. Okuldan kaçınca hep dışarda oyun oynayacağımı zannediyordum. Halbuki çırak olmak okumaktan daha zordu. Sabahtan akşama kadar durmadan çalış... O zaman oyun da oynayamazdım. Bütün gece düşündüm. Sabah okumaya karar verdiğimi, bir daha derslerden kaçmayacağımı babama söyledim. O da affetti. Bak şimdi doktor oldum. Babamın o zamanki sert hareketi bana şu gerçeği öğretmişti: Zorluklardan kaçacağına üzerine git... Kaçarsan hiç bir şeyi çözemezsin. Ama üzerine gidersen zorluklar senden kaçar...

Altan—Yani şimdi ben biraz çalışsam matematikten geçebilirmi yim?

Doktor—Tabii geçersin. Geçenler anasının karnında mı öğreniyorlar. Çalışarak sen de matematiği öğrenebilirsin.

Altan—Yarından itibaren çalışmaya başlasam?

Doktor—Hemen düzeltirsin.

Altan—Peki başlayacağım çalışmaya.

Doktor—Sana oyun oynama diyen yok. Önce dersini yap sonra oyna.

Altan—Başüstüne.

Doktor—Bak bu yalanın yüzünden aileni maddî manevî zarara uğrattın. Şimdi bir sürü doktor-ilaç parası. Oğlumuz hasta oldu diye bir sürü üzüntü. Seni okutmak için harcadıkları çabaların boşa gideceğini öğrenince de kahrolacaklar. Yazık değil mi onlara. Seni sevmek, senin için saçını süpürge etmekten başka ne suçları var?

Altan—Ben kötü bir çocuğum değil mi doktor amca?

Doktor—Hiç bir insan kötü değildir. oğlum. Asıl kötülük, kötülük yapmakta ısrar etmektir. Sen bir kötülük yaptın. Tamam. Ama pişman olup tekrar yapmazsan sana kötü denemez.

Altan—Pişman oldum. Bir daha yapmayacağım.

Doktor—Söz veriyor musun?

Altan—Söz veriyorum.

Doktor—Derslerine de çalışacak mısın?

Altan—Çok çalışacağım.

Doktor—Öyleyse ben de bu konuştuklarımı annene söylemiyeceğim. İlerde çalışıp derslerini düzeltince, münasip bir zamanda kendin söylersin.

Altan-İnşaallah sizi mahçup etmeyeceğim.

Doktor—Sana güveniyorum.

Altan—Anneme ne diyeceksin?

Doktor—Ben gerekeni söylerim. Hiç merak etme.

Altan—Bana iyilik yaptın suçumu yüzüme vurmamakla, ver elini öpeyim.

Doktor—Vaktiyle babamın bana yaptığı iyiliği ben sana yapabildiysem, babamın ruhu şâd olur... Haydi Allahaısmarladık....

Son

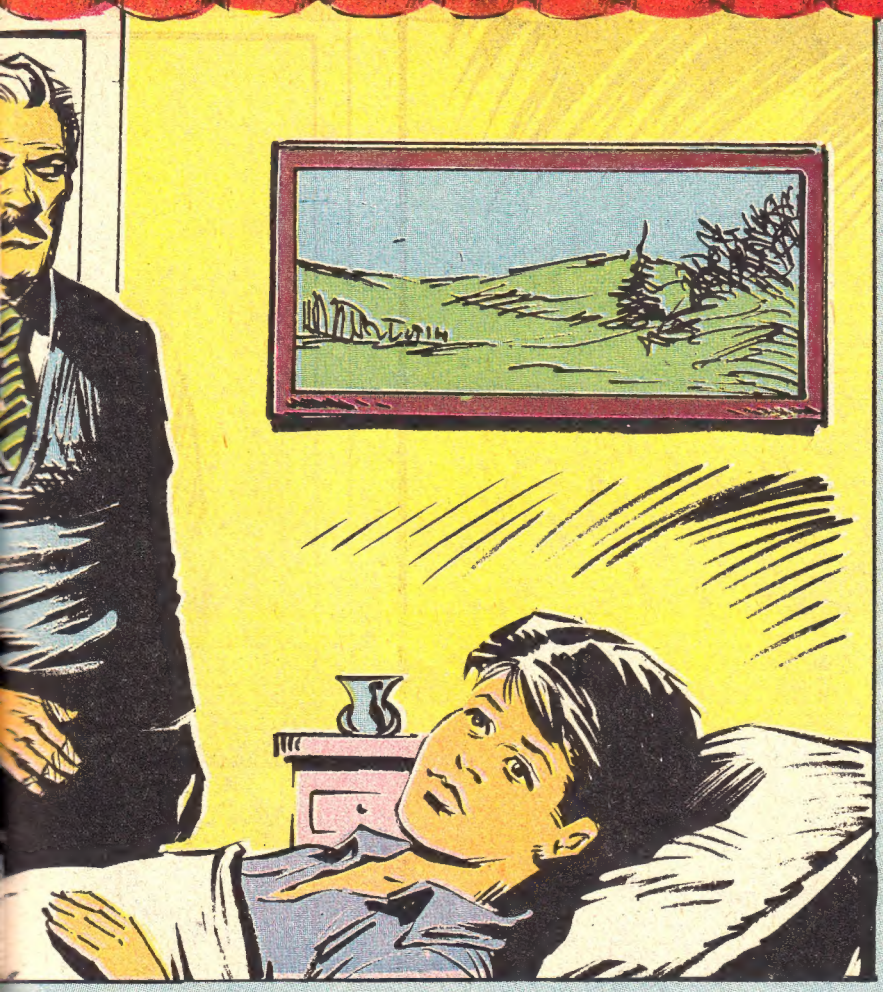

şir. Biz de çocuk olduk. Senin yaptıklarını defalarca ve senelerce yaptık. Bu yüzden bizi aldatman biraz güçtür. Söyle bakayım: Derslerin nasıl?

Altan—Pek iyi değil.

Doktor—Bugün yazılı veya sözlü imtihan var mıydı?

Altan—Vardı. Matematikten.

Doktor—Çalışabilmiş miydin?

Altan—Hayır.

Doktor—Neden çalışamadın?

Altan—Dün çok top oynadım. Derse vakit kalmadı.

**ım. Asıl kötülük, kötülük yaplük yaptın. Tamam. Ama pişkötü denemez.
ayacağım.**

Doktor—Oğlum, her çocuk oyun oynamalıdır. Top oynamak da hakkınızdır. Fakat derslerinizi aksatmamak şartiyle... Dersi tamamen bırakıp da oyuna dalarsan, tabiiki derslerin aksar.

Altan—Haklısınız.

Doktor—Derse çalışamayınca da okuldan kaçmanın çaresini ararsın.

Altan—İlk yazılıdan da sıfır almıştım.

Doktor—Peki nasıl kaçtın?

Altan—Tebişir yedim.

Doktor—Kimden öğrendin?

Altan—Okuldan atılan bir arkadaşım söylemişti. Tebeşir yersen ateşin yükselir, herkes seni hasta zannedip eve gönderir demişti.

Doktor—Sen de öyle yaptın.

Altan—Evet.

Doktor—Tabii sana vereceği zararları düşünemedin.

Altan—Zararı da var mı?

Doktor—Olmaz olur mu?

Altan—Ama arkadaşım zararı yoktur demişti.

Doktor—Senin arkadaşın doktor mu?

Altan—Hayır.

Doktor—O halde ne bilir zararlı olup olmadığını?

Altan—Gerçi bilemez ama...

Doktor—Bir insanın herhangi bir sebeple ateşinin yükselmesi, vücutta mikroplarla mücadele olduğunu gösterir. Eğer vücut mikropları yenerse hasta iyileşir, mikroplar vücudu yenerse hasta yataktan kalkamaz. Sen bu tebeşirleri yemekle ne kadar mikrop kapmışsın ki vücut o mikropları yenmek için uğraşıyor. Ateşin de bu yüzden kırka çıkmış.

Altan—Bilmiyordum bunları.

Doktor—Tebeşir vücuda faydalı birşey olsaydı, Allah bize yememizi emrederdi. Sen de ekmek yerine tebeşir yerdin. Yenmek için yartılmadığına göre, demekki zararlı bir madde. Bak işte vücudun o zararlı maddeleri yenip dışarı atmak için neler çekiyor. Kendi kendine eziyet etmişsin yavrum.

Altan—Bir daha yemem.

Doktor—Ayrıca yalan söyleyip öğretmeninle aileni aldatmaya kalkışman büyük hatadır. Ayıptır. Onlar seni sevmese, iyiliğini istemese hastasın diye sana yardımcı olmaya çalışmazlardı.

Altan—Ama zayıf alacaktım.

Doktor—Senin kadarken ben de bir-iki defa okuldan kaçtım. Biyoloji dersini hiç sevmezdim. Bir gün babam yakaladı. Kulağımı tuttu "Bana bak. Ya oku, ya okulu bırak bir meslek sahibi ol. Hem kendini hem beni aldatmaya çalışma. Bugün dersten kaçarsan, yarın hayatın zorluklarına nasıl dayanacaksın? Seni okutabilmek için sıkıntılara katlanıyoruz. Madem okumayacaksın bir mesleğe çırak olarak gir de, sen de kurtul, biz de kurtulalım." deyince bende şafak attı. Okuldan kaçınca hep dışarda oyun oynayacağımı zannediyordum. Halbuki çırak olmak okumaktan daha zordu. Sabahtan akşama kadar durmadan çalış..., O zaman oyun da oynayamazdım. Bütün gece düşündüm. Sabah okumaya karar verdiğimi, bir daha derslerden kaçmayacağımı babama söyledim. O da affetti. Bak şimdi doktor oldum. Babamın o zamanki sert hareketi bana şu gerçeği öğretmişti: Zorluklardan kaçacağına üzerine git... Kaçarsan hiç bir şeyi çözemezsin. Ama üzerine gidersen zorluklar senden kaçar...

Altan—Yani şimdi ben biraz çalışsam matematikten geçebilirmi yim?

Doktor—Tabiî geçersin. Geçenler anasının karnında mı öğreniyorlar. Çalışarak sen de matematiği öğrenebilirsin.

Altan—Yarından itibaren çalışmaya başlasam?

Doktor—Hemen düzeltirsin.

Altan—Peki başlayacağım çalışmaya.

Doktor—Sana oyun oynama diyen yok. Önce dersini yap sonra oyna.

Altan—Başüstüne.

Doktor—Bak bu yalanın yüzünden aileni maddîmanevî zarara uğrattın. Şimdi bir sürü doktor-ilaç parası. Oğlumuz hasta oldu diye bir sürü üzüntü. Seni okutmak için harcadıkları çabaların boşa gideceğini öğrenince de kahrolacaklar. Yazık değil mi onlara. Seni sevmek, senin için saçını süpürge etmekten başka ne suçları var?

Altan—Ben kötü bir çocuğum değil mi doktor amca?

Doktor—Hiç bir insan kötü değildir. oğlum. Asıl kötülük, kötülük yapmakta ısrar etmektir. Sen bir kötülük yaptın. Tamam. Ama pişman olup tekrar yapmazsan sana kötü denemez.

Altan—Pişman oldum. Bir daha yapmayacağım.

Doktor—Söz veriyor musun?

Altan—Söz veriyorum.

Doktor—Derslerine de çalışacak mısın?

Altan—Çok çalışacağım.

Doktor—Öyleyse ben de bu konuştuklarımı annene söylemiyeceğim. İlerde çalışıp derslerini düzeltince, münasip bir zamanda kendin söylersin.

Altan-İnşaallah sizi mahçup etmeyeceğim.

Doktor—Sana güveniyorum.

Altan—Anneme ne diyeceksin?

Doktor—Ben gerekeni söylerim. Hiç merak etme.

Altan—Bana iyilik yaptın suçumu yüzüme vurmamakla, ver elini öpeyim.

Doktor—Vaktiyle babamın bana yaptığı iyiliği ben sana yapabildiysem, babamın ruhu şâd olur... Haydi Allahaısmarladık....

Son

TEPEDEKİ DÜZLÜĞE VARDIĞINDA ÖNCE UZAKLARA, SONRA AŞAĞIDAKİ ÇENGELLERE, EN SONRA DA YENİ CELLADA BAKTI.
SEVDİM SENİ DELİKANLI! BU FİKRİNİ BEĞENDİM. SÖYLE BAKAYIM NERELİSİN SEN? SENİ BURAYA KİM TAYİN ETTİ?
DELİKANLIDA ŞIT ÇIKMAYINCA VOYVODANIN TEPESİ ATTI.
SANA SÖYLÜYORUM CELLAT! KİMSİN, NECİSİN? CEVAP VER! NEREDEN GELDİN?
ZÂLİMLERİ HİÇ SEVMEYEN BİR İKLİMDEN GELDİM!
KİŞİLERE DEĞİL, ALLAH'A GÜVENEN, O'NA SIĞINAN İKLİMDEN!
OSMANLI TOPRAĞINDAN YANİ!
VE BURAYA SENİN GİBİ BİR ALÇAĞIN YAŞ GÜNÜNÜ KUTLAMAK İÇİN GÖNDERİLDİM...
ANLAMADIM! SEN KİM OLUYORSUN DA KARŞIMDA BÖYLE KONUŞUYORSUN? SENİN GİBİ BİR ÇIPLAĞA BAŞ EĞEMEM!
7

YUKARIDAKİ KONUŞMALARI DUYMAYAN, AMA BİR GARİPLİK OLDUĞUNU SEZEN HALK MIRILDANMAYA BAŞLADI...
CELLATLA KONUŞUYOR. NE VAR BUNDA ŞAŞACAK? VOYVODA BİR ŞEYLER HESAPLIYOR OLMALI...
TEPEDE NE OLUYOR ÖYLE? VOYVODA ŞAŞIRMIŞ GİBİ! BAKIN BAKIN! İNECEK AMA İNEMİYOR!
AMA TUHAF! CELLAT NİYE KILIÇLI? KILICA İHTİYACI YOKTU Kİ!..

YOKSA SEN BENİ ALIP OSMAN ELİ'NE Mİ GÖTÜRECEKSİN?
VEYA CEZAMI BURADA MI VERECEKSİN, ŞAŞKIN!

VOYVODA NEYAPACAĞINI, NE DİYECEĞİNİ BİLEMEZ HALDEYDİ.
ÇEKİL ÖNÜMDEN ÇABUK! YOKSA SENİ KENDİ ELLERİMLE BOĞAR VE ÇENGELLERE ATARIM. DİRİ DİRİ AKBABALARA YEDİRİRİM!

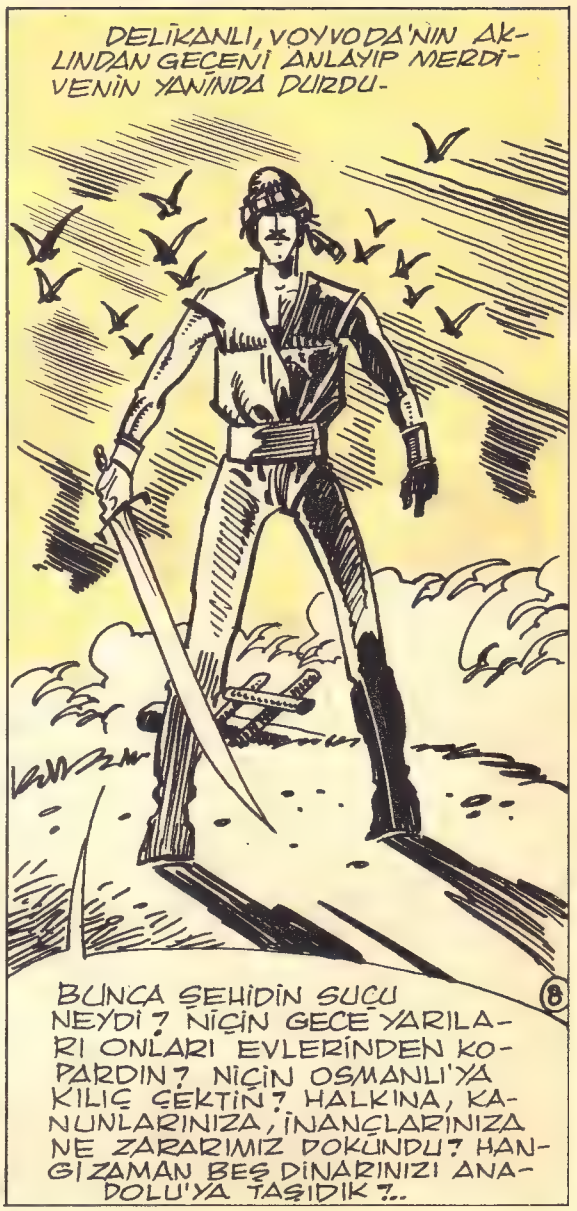
DELİKANLI, VOYVODA'NIN AKLINDAN GEÇENİ ANLAYIP MERDİVENİN YANINDA DURDU.
BUNCA ŞEHİDİN SUÇU NEYDİ? NİÇİN GECE YARILARI ONLARI EVLERİNDEN KOPARDIN? NİÇİN OSMANLI'YA KILIÇ ÇEKTİN? HALKINA, KANUNLARINIZA, İNANÇLARINIZA NE ZARARIMIZ DOKUNDU? HANGİ ZAMAN BEŞ DİNARINIZI ANADOLU'YA TAŞIDIK?..
8

VOYVODA SÖZÜN SONUNU BEKLEMEDEN KILICINI SIYIRIP ATILDI.
SEN HÂLÂ KONUŞUYOR MUSUN? HAK ETTİN BUNU. AL BAKALIM!..
AMA, DEHŞETLİ BİR TOKATLA YERE KAPAKLANDI.
SEN AL! BU, TADINI UNUTTUĞUN OSMANLI TOKADIDIR!
ŞAK
HIK!
KULE DİBİNDEKİLER ŞAŞIRIP KALMIŞTI.
YUKARIDA KAVGA VAR. VOYVODA BİR TOKATTA YERİ ÖPTÜ!
KONUŞMA! BAK KİMSE SES EDİYOR MU?
VOYVODANIN HÂLİ PEK İYİ DEĞİLDİ VE İYİ Kİ DEDİKLERİNİ BAŞKA DUYAN YOKTU...
KALK KÖPEK!
BENİ ÖLDÜRME! ELİNİ AYAĞINI ÖPEYİM, REZİL ETME BENİ... NE İSTERSEN VERİRİM!
SEN KENDİ CEZANI KENDİN VERDİN! KALK DEDİM!
9

ÖYLEYSE, KIRK YILIN HINCINI SENDEN ALACAĞIM! AVRUPA'NIN HINCINI!..
KOLAYSA AL! AMA ÖNCE DİK DURMAYI ÖĞREN HINZIR!
VOYVODA BOĞA GİBİ HÜCUM ETTİ. FAKAT, ÇENESİNE YEDİĞİ TEKMEYLE KOF BİR BAZİLİKA SÜTUNU GİBİ SARSILDI.
SENİN GİBİ "NE OLDUM DELİSİ"NE BU YAKIŞIR. NASIL, BEĞENDİN Mİ?
VOYVODA DOĞRULDUĞUNDA SİVRİ SAKALLARI VE BIYIKLARI YOKTU. AĞZI, BURNU İSE KAN İÇİNDE KALMIŞTI...
ŞU FAZLALIKLARI DA DÜNYADA BIRAK! SİNİRİME DOKUNUYOR! AL!..
OLAMAZ! BÖYLE TIFIL BİR DELİKANLI BANA KARŞI ÇIKAMAZ! BÖYLE ÇÖP GİBİ BASİT BİRİ BENİMLE BOY ÖLÇÜŞEMEZ! NASIL OLUYOR DA GÖMLEKSİZ BİR FUKARAYA YENİLİYORUM? OLACAK İŞ DEĞİL BU!..

DELİKANLI, SON HAMLESİNİ YAPAN VOYVODAYI KOLUNDAN YAKALAYIP TERS ÇEVİRDİ.
EL ELDEN ÜSTÜNDÜR ASİL VOYVODA! VE, TAŞ YERİNDE AĞIRDIR!
HAYDİ GÜLE GÜLE! DÖRT ARŞIN ÖTEYE DÜŞECEKSİN, UNUTMA!
GERÇEKTEN VOYVODA DÖRT ARŞIN UÇUP, SON ANDA KULENİN KENARINA YAPIŞABİLDİ.
DELİKANLI, İKİ ADIM GERİLEYİP KONUŞTU:
RÜTBEM YOK. BÖYLE KOLAY İŞLERE BENİ YOLLARLAR!
BENİ BURADA BIRAKMA! YOKSA DÜŞECEĞİM! NE OLUR KURTAR BENİ!
KURTAR, VE ADINI SÖYLE! KİMSİN SEN? KİMSİN SEN? RÜTBEN NE?!
İŞİNE YARAMAZ AMA SÖYLEYEYİM! ADIM DELİ BALTA!
11

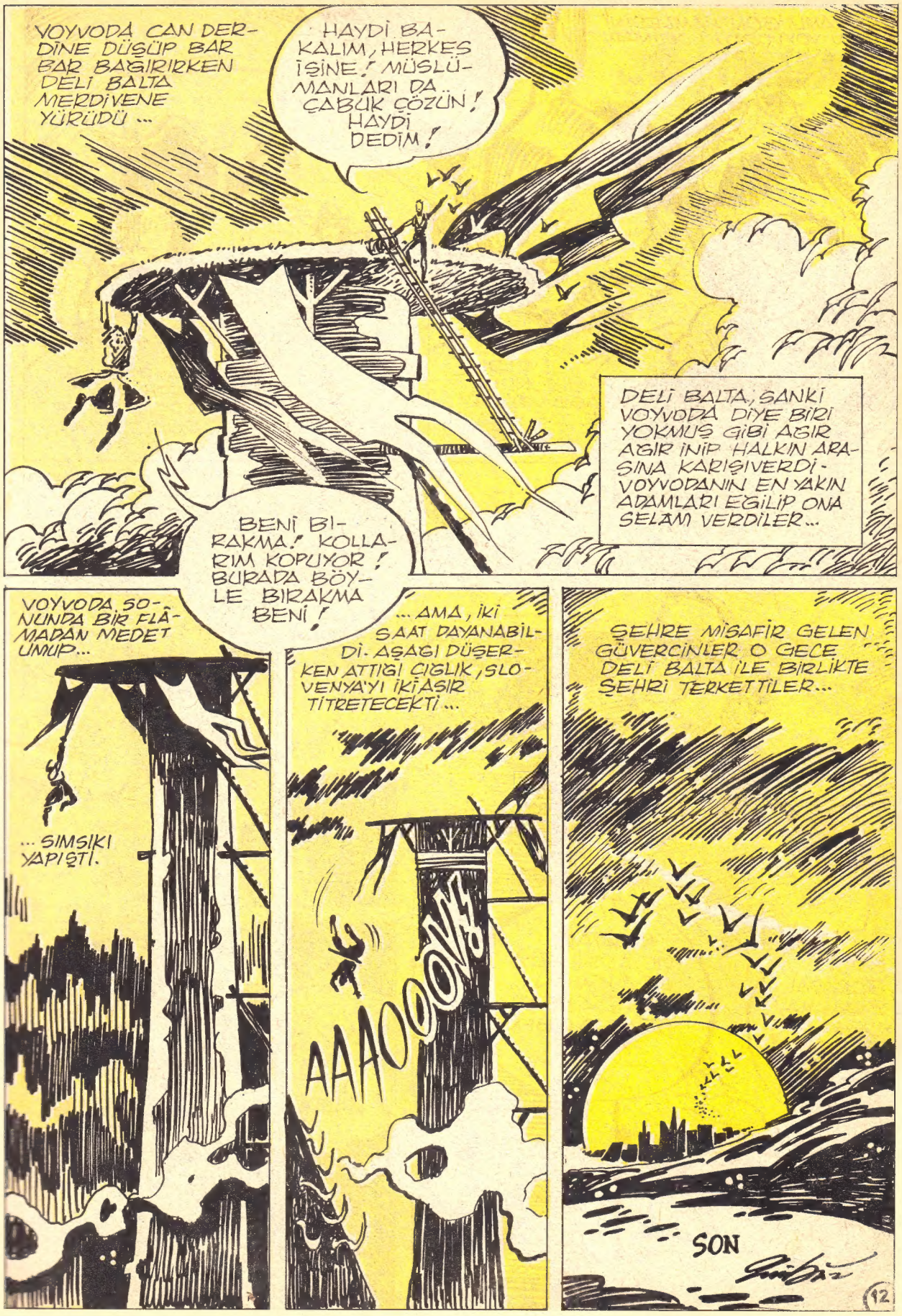
VOYVODA CAN DERDİNE DÜŞÜP BAR BAR BAĞIRIRKEN DELİ BALTA MERDİVENE YÜRÜDÜ ...
HAYDİ BAKALIM, HERKES İŞİNE! MÜSLÜMANLARI DA ÇABUK ÇÖZÜN! HAYDİ DEDİM!
DELİ BALTA, SANKİ VOYVODA DİYE BİRİ YOKMUŞ GİBİ AĞIR AĞIR İNİP HALKIN ARASINA KARIŞIVERDİ - VOYVODANIN EN YAKIN ADAMLARI EĞİLİP ONA SELAM VERDİLER...
BENİ BIRAKMA! KOLLARIM KOPUYOR! BURADA BÖYLE BIRAKMA BENİ!
VOYVODA SONUNDA BİR FLÂMADAN MEDET UMUP...
... SIMSIKI YAPIŞTI.
... AMA, İKİ SAAT DAYANABİLDİ. AŞAĞI DÜŞERKEN ATTIĞI ÇIĞLIK, SLOVENYA'YI İKİ ASIR TİTRETECEKTİ ...
AAAOOOVE
ŞEHRE MİSAFİR GELEN GÜVERCİNLER O GECE DELİ BALTA İLE BİRLİKTE ŞEHRİ TERKETTİLER...
SON
12

MİNNOŞ
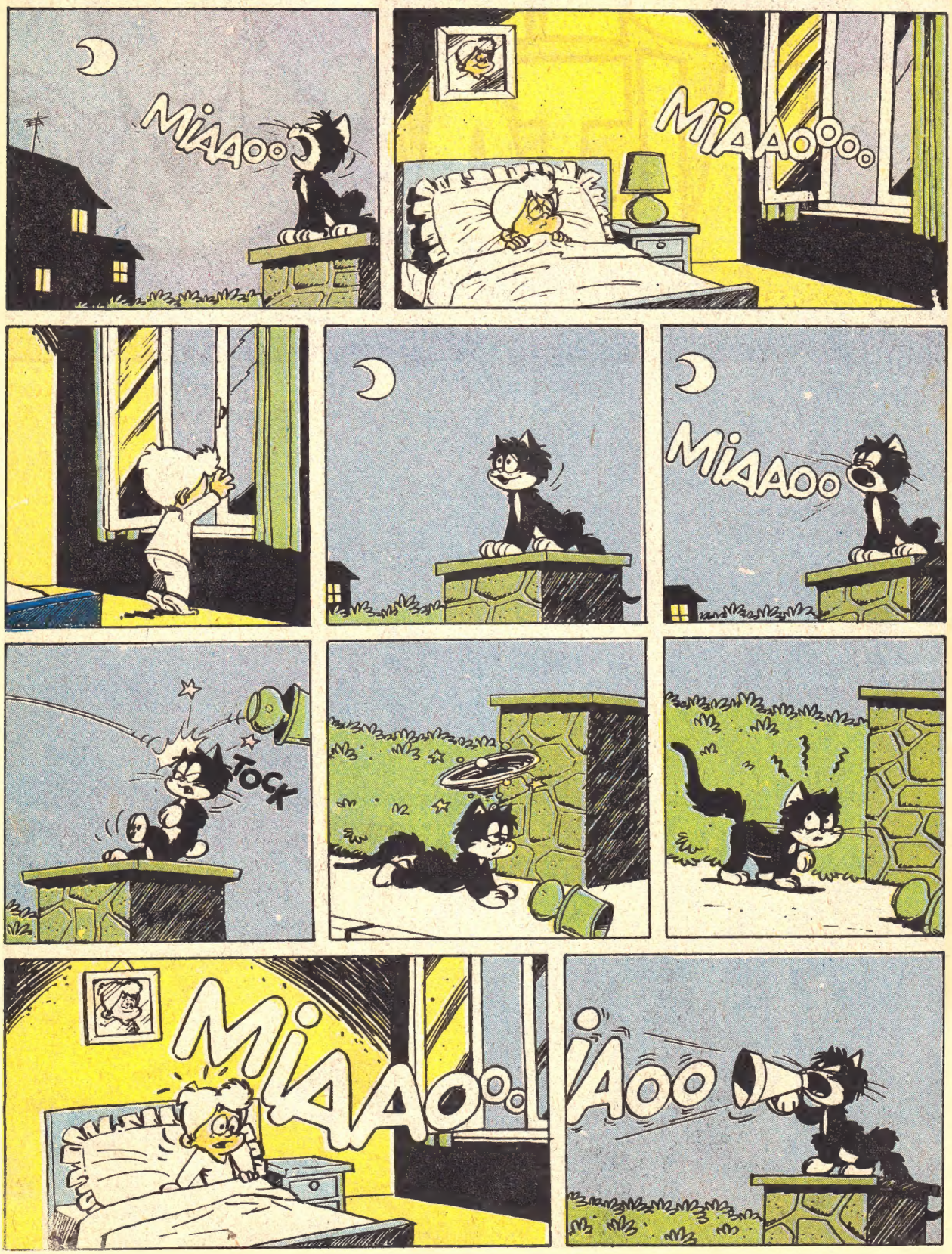
Göker Grafik